

РЕШЕНИЕ

№ 133

гр. Севлиево, 19.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – СЕВЛИЕВО в публично заседание на двадесет и девети юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Биляна Д. Коева

при участието на секретаря Ивелина Ат. Цонева
като разгледа докладваното от Биляна Д. Коева Гражданско дело №
20224230100997 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 422, ал. 1 ГПК и е образувано по подадена от „БНП Париба Пърсънъл Файненс“ С.А чрез „БНП Париба Пърсънъл Файненс“ С.А., клон България, ЕИК 204915054, искова молба против А. А. А., ЕГН *****, с която са предявени обективно кумулативно съединени иски претенции с искане да се постанови решение, с което да се признае за установено между страните, че ответникът дължи на ищцовото дружество сумите както следва: 311,22лв.–главница по договор за отпускане на револвиращ потребителски кредит, издаване и ползване на кредитна карта № CARD-17522820 от 13.12.2019 г., 23,59 лв. – възнаградителна лихва за периода 01.06.2021 г. до 07.10.2021 г. и сумата от 16,75 лв. – мораторна лихва за периода 05.10.2021г. до 16.04.2022 г., за които суми по ч.гр.д. № 621/2022г., по описа на РС Севлиево е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК.

Ищецът извежда съдебно предявените си права при твърдения, че въз основа основава на сключен на 13.12.2019 г. между „БНП Париба Пърсънъл Файненс“ като кредитор и ответника като кредитополучател бил сключен договор за отпускане на револвиращ потребителски кредит, издаване и ползване на кредита карта № CARD-17522820. Съгласно договора за усвояване на револвиращия кредит кредиторът издал на кредитополучателя кредитна карта Мастъркард. Сочи се, че в настоящия случай максималния кредитен лимит бил в размер на 1500 лв. Сочи, че месечни погасителни вноски следвало да се правят до 1-во число на месеца, следващ издаването на извлечение. Посочено е, че ответникът се е възползвал от предвидената в чл. 4 от договора възможност и е извършено усвояване чрез функционалността покупка на изплащане по револвиращ кредит с код на усвояването CREX-17522792 за закупуването на стоки и услуги на изплащане на стойност в общ

размер, посочен на стр. 1 от „договора в параграф „параметри и услуги“. Сочи се, че ответникът е преустановил редовното обслужване на револвиращия потребителски кредит на 01.06.2021 г., към която дата е последното плащане по заема. Посочено е, че при просрочване на две или повече месечни вноски, считано от падежната дата на втората непогасена вноска, вземането на кредитора става предсрочно изискуемо в целия му размер, включително всички определени по договора надбавки, ведно с дължимото обезщетение за забава, предвид което на 07.10.2021 г., на длъжника е изпратена покана за доброволно изпълнение, с която кредитът е обявен за изискуем. Излагат се съображения, че към момента на депозиране на заявлението за издаване на заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК, непогасеното задължение по револвиращия кредит на ответника е в размер на 351, 56 лв.

В заключение се прави искане да се постанови решение, с което да се признае за установено, че ответникът дължи на ищцовото дружество претендираните суми. Претендират се и разноски.

В срока по чл. 131, ал. 1 ГПК ответникът, чрез назначения си особен представител, е депозирал отговор на исковата молба, в който оспорва исковете. Излагат се подробни съображения, че под делото липсва фактура за продажба на стока или приемо-предавателен протокол, поради което липсвали доказателства самата стока да е закупена или доставена на ответника, както и за усвояване на кредита. Сочи се, че ищецът неправомерно претендира сума за застраховка, както и че ангажирането на кредитополучателя с подобен застрахователен продукт представлявало неравноправно договаряне с потребител по смисъла на ЗЗП. Излагат се съображения, че поделото не се доказва на кредитополучателя да е представен стандартен европейски формуляр. Развити са подробни съображения за наличие на неравноправни клаузи в процесния договор. Искането към съда е да отхвърли предявените искове.

Съдът, като прецени доказателства по делото и доводите на страните, намира за установено следното:

От представения по делото заверен препис от договор за отпускане на револвиращ потребителски кредит, издаване и ползване на кредитна карта CARD – 17522820 от 13.12.2019 г. се установява, че ищецът е предоставил на ответника револвиращ кредит в размер на 1500 лв. и му е издал кредитна карта "Мастъркард" за усвояването му чрез теглене на пари в брой от БА.мати, плащания чрез ПОС терминал и плащания в интернет /чл. 1 и чл. 2/. За ползването на кредита кредитополучателят дължи годишна лихва в размер на 35 пункта, която се начислява върху усвоената сума от кредитния лимит за времето на ползването, както и такси, съгласно приложимата Тарифа /чл. 14 от договора и Тарифата към него/. Съгласно чл. 12 от договора кредиторът издава и изпраща на ответника месечно извлечение за осъществените трансакции до 15-то число на месеца. Последният е поел задължение да погасява усвоения кредит с изплащането на месечни погасителни вноски до 1 число на месеца, следващ издаването извлечението, като минималния размер на погасителната вноска съгласно Тарифата е 120 лв. /чл. 13/. Според чл. 17 при забава на една или повече месечни погасителни вноски кредитополучателят дължи обезщетение за забава в размер на законната лихва за периода от падежа на всяка просрочена

вноска. При забава в плащането на две или повече месечни вноски, считано от падежа на втората непогасена вноска, вземането на кредитора става предсрочно изискуемо в целия му размер.

Със сключването на договора кредиторът е предоставил възможност на кредитополучателя да ползва услугата покупка на изплащане в мрежата от търговски партньори, като за всяко конкретно ползване на услугата се подписва приложение към договора за потребителски кредит, а неплатените вноски по услугата се удържат от разполагаемия кредитен лимит /чл. 4 от договора за револвиращ кредит/. От представеното с исковата молба приложение за усвояване CREX – 17522792/13.12.2019 г. е видно, че ответникът се е възползвал от предоставената му услуга и е закупил на изплащане по револвиращия кредит мобилен телефон на стойност 1069 лв., както и застраховка "сигурност на плащанията" в размер на 153,94 лв. Същият е следвало да върне общия размер на кредита от 1222,94 лв., ведно с дължимата договорна лихва, на 18 месечни вноски, всяка в размер на 67,94 лв. или общо сумата от 1222,92 лв., с падеж на последната вноска на 01.05.2021 г.

От заключението на изслушаната ССЧЕ и от обясненията на вещото лице се установява, че предоставеният на кредитополучателя кредитен лимит е усвоен чрез използване на сумата, представляваща стойността на закупения на изплащане мобилен телефон. Отделно от това по револвиращия кредит са начислени такси в общ размер на 12,00 лв. и застраховка в размер на 5,54 лв. Начислени като дължими са и договорни лихви в размер на 23,59 лв. и мораторна лихва за периода 05.10.2021 г. до 16.04.2022 г. В тази връзка размера на задълженията на ответника към датата на подаване на заявлението в съда, след отчитане на извършените от него плащания в размер на 1010 лв., възлиза на 311,22 лв. – главница, в която е включена месечна такса начислена след 16.06.2020 г. в размер на 12 лв. и застраховка начислена след 16.06.2020 г., 23,59 лв. – договорна лихва, начислена след 16.07.2020 г. и 16,77 лв. мораторна лихва за периода 05.10.2021 г. до 16.04.2022 г.

Ищецът е представил обратна разписка за предаването на кредитната карта (л. 17 от делото), както и покана за заплащане на неиздължените суми (л. 20 от делото).

От приложеното ч. гр. д. № 621/2022 г. по описа на РС Севлиево се установява, че в полза на ищеца срещу ответника е издадена заповед за изпълнение № 351/08.06.2022 г. за сумата от 311,22 лв. – главница, за сумата от 23,59 лв. – възнаградителна лихва за периода от 01.06.2021 г. до 07.10.2021 г. и за сумата от 16,75 лв. – мораторна лихва за периода 05.10.2021 г. – 16.04.2022 г.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Предявеният иск за установяване вземането на ищеца към ответника е процесуално допустим, доколкото е предявен в срока по [чл. 415, ал. 1 ГПК](#) от кредитор, в чиято полза е издадена заповед за изпълнение по [чл. 410 ГПК](#) и има за предмет посочените в заповедта за изпълнение суми.

Предмет на установителния иск по [чл. 422 ГПК](#) е съществуване на вземането по издадената заповед за изпълнение и успешното му

провеждането предполага установяване на дължимостта на сумите по същата на посоченото в нея основание. Ето защо в тежест на ищеца по предявения иск по реда на чл. 422, с правно основание чл.240, ал. 1 и 2 ЗЗД, във вр. с чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД, във вр с чл. 9 ЗПК е да докаже на наличието на валидно облигационно отношение между страните по договор за револвиращ потребителски кредит, усвояването на предоставения кредитен лимит, включително чрез закупуване на вещ на изплащане, размера на вземанията си за главница, възнаградителна лихва и обезщетението за забава и настъпване на изискуемостта им.

Въз основа на събраните по делото доказателства може да се направи категоричния и обоснован извод, че между страните е възникнало валидно кредитно правоотношение по силата на договор за отпускане на револвиращ потребителски кредит, издаване и ползване на кредитна карта CARD – 17522820 от 13.12.2019 г. Последният притежава необходимите и съществени елементи на договор за потребителски кредит по смисъла на чл. 9 и сл. ЗПК и валидно обвързва страните по него. Спазени са изисквания на ЗПК относно съдържанието на договора и неговите елементи. Ищецът е изправна страна по него, тъй като е предоставил на ответника кредитен лимит в размер на 1500 лв., за ползването на който му е издал кредитна карта "Мастъркард". От събраните по делото доказателства и от заключението на ССЧЕ се установява, че кредитополучателят е усвоил част от предоставения му кредитен лимит като е закупил стока на изплащане и застраховка "сигурност на плащанията" на обща стойност 1222,94 лв., за което в съответствие с изискванията на чл. 4 от договора за револвиращ кредит е подписано приложение CREX – 17522792/13.12.2019 г. Използването на тази сума е породило задължението на кредитополучателя да я върне, ведно с уговорената договорна лихва по погасителния план, обективизиран в това приложение, поради което неоснователни се явяват възраженията на ответника относно приложението на чл. 27, ал. 2, изр. 1 ЗПК и усвояването на сумата.

От заключението на изслушаната ССЧЕ, което се кредитира от съда, като обективно и компетентно дадено, се установява, че преди образуване на делото длъжникът е извършил плащания на сумата от 1010 лв. за погасяване на задълженията си по кредита. След отчитането му кредиторът е начислил като дължими по револвиращия кредит главница в размер на 311,22 лв., възнаградителна лихва в размер на 23,59 лв. и мораторна лихва в размер на 16,75 лв. Според вещото лице в този размер на вземането за главница, освен горепосочените усвоени суми и такси, е включена застрахователна премия по застраховка в размер на 5,54 лв., както и месечна такса в размер на 12 лв.

В случая се установява от погасителния план към договора, че падежът на последната погасителна вноска е с дата 01.05.2021 г., падежът на всички задължения по договора е настъпил преди датата на предявяване на заявлението, поради което не следва да бъдат обсъждани предпоставките за настъпване на предсрочната изискуемост по кредита.

По отношение на инкорпорираната в главницата сума за застраховка:

Процесният договор за кредит попада в приложното поле на ЗПК, поради което следва да отговаря на императивните разпоредби на този закон. Нормата на чл. 11, ал. 1 ЗПК ясно посочва какво следва да съдържа договорът

за кредит. Според чл. 22 ЗПК, когато не са спазени изискванията на чл. 10, ал. 1, чл. 11, ал. 1, т. 7 - 12 и 20 и ал. 2 и чл. 12, ал. 1, т. 7 - 9, договорът за потребителски кредит е недействителен. Следователно част от изискванията на чл. 11, ал. 1 от закона, досежно съдържанието на договора, са императивни и нарушението им влече нищожност на сключения договор.

От представения договор за кредит и заключението на ССЕ се установява, че в общия размер по кредита се включва освен стойността на стоката, за чието закупуване същият се отпуска - и сума, представляваща застрахователна премия по застраховка „Сигурност на плащанията“.

Съгласно чл. 19, ал. 1 ЗПК годишният процент на разходите по кредита изразява общите разходи по кредита за потребителя, настоящи или бъдещи (лихви, други преки или косвени разходи, комисиони, възнаграждения от всякакъв вид, в т. ч. тези, дължими на посредниците за сключване на договора), изразени като годишен процент от общия размер на предоставения кредит.

В представения договор за потребителски кредит е посочен процент на ГПР 0,00 %, т. е. формално е изпълнено изискването на чл. 11, ал. 1, т. 10 ГПК. Този размер не надвишава максималния по чл. 19, ал. 4 ЗПК. Този размер обаче не отразява действителния такъв, тъй като не включва част от разходите за кредита, а именно – разходите за застрахователна премия по застраховка "Сигурност на плащанията", които се включват в общите разходи по кредита по смисъла на § 1, т. 1 от ДР на ЗПК. Вещото лице изяснява в проведеното о.с.з., че сумата за застраховка е капитализирана в главницата, поради което не е включена в общия процент на разходите по кредита.

По силата на § 1, т. 1 от ДР на ЗПК "Общ разход по кредита за потребителя" са всички разходи по кредита, включително лихви, комисиони, такси, възнаграждение за кредитни посредници и всички други видове разходи, пряко свързани с договора за потребителски кредит, които са известни на кредитора и които потребителят трябва да заплати, включително разходите за допълнителни услуги, свързани с договора за кредит, и по-специално застрахователните премии в случаите, когато сключването на договора за услуга е задължително условие за получаване на кредита, или в случаите, когато предоставянето на кредита е в резултат на прилагането на търговски клаузи и условия. Общият разход по кредита за потребителя не включва нотариалните такси.

Застрахователната премия по застраховка "Сигурност на плащанията" отговаря на поставените от ЗПК изисквания, за да се включи в общия разход по кредита.

При това положение се налага извод, че договорът за потребителски кредит не отговаря на изискванията на чл. 11, ал. 1, т. 10 ЗПК, тъй като в него липсва действителният процент на ГПР. Текстът на последната норма не следва да се възприема буквално, а именно - при посочен, макар и неправилно определен ГПР, да се приема, че е изпълнено изискването на закона за съдържание на договора. Годишният процент на разходите е част от същественото съдържание на договора за потребителски кредит, въведено от законодателя с оглед необходимостта за потребителя да съществува яснота

относно крайната цена на договора и икономическите последици от него, за да може да съпоставя отделните кредитни продукти и да направи своя информиран избор. След като в договора не е посочен ГПР при съобразяване на всички участващи при формирането му елементи, което води до неяснота за потребителя относно неговия размер, не може да се приеме, че е спазена нормата на [чл. 11, ал. 1, т. 10 ЗПК](#).

В останалата им част съдът намира доводите на ответника за нарушение императивните изисквания на [ЗПК](#) за неоснователни.

Последицата, свързана с неспазване изискването на [чл. 11, ал. 1, т. 10 ЗПК](#), е уредена в нормата на [чл. 22 ЗПК](#), която предвижда, че когато не са спазени изискванията на чл. 10, ал. 1, чл. 11, ал. 1, т. 7 - 12 и 20 и ал. 2 и чл. 12, ал. 1, т. 7 - 9, договорът за потребителски кредит е недействителен.

При недействителност на договора, съгласно разпоредбата на [чл. 23 ЗПК](#), потребителят връща само чистата стойност на кредита, но не дължи лихва или други разходи по кредита.

Ако тази недействителност се установи в производството по [чл. 422 ГПК](#), съдът следва да установи с решението си дължимата сума по приетия за недействителен договор за потребителски кредит, доколкото ЗПК е специален закон по отношение на ЗЗД и в цитираната разпоредба на [чл. 23 ЗПК](#) е предвидено задължението на потребителя за връщане на чистата сума по кредита. Това следва от характеристиката на договора за потребителски кредит, посочена по-горе и задължението за периодичност за връщането на сумата.

Мотивиран от всичко изложено, съдът намира, че предявеният установителен иск по [чл. 422, ал. 1](#) вр. [чл. 415 ГПК](#) за установяване дължимостта на сумата от 311,22 лв. – непогасена главница по договор за отпускане на револвиращ потребителски кредит, издаване и ползване на кредитна карта CARD – 17522820 от 13.12.2019 г. и приложение CREX – 17522792/13.12.2019 г. към него се явява частично основателен до размер на 293,68 лв. – остатък от чистата стойност на кредита и следва да се отхвърли за горницата над тази сума до пълния предявен размер.

При този изход на делото претенцията на ищеца за присъждане на разноски в исковото производство се явява частично основателна. Съразмерно с уважената част от иска ответникът следва да понесе разноски в размер на 581 лв. за исковото производство. В съответствие с т. 12 от ТР № 4/18.06.2014 г. по тълк. дело № 4/2013 г. на ОСГТК, на ВКС иският съд следва да се произнесе и по разноските в заповедното производство. За него ищецът има право на разноски в размер на 62,25 лв., съразмерно с уважената част от иска.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по предявените от „Юробанк България“ АД, ЕИК 000694749, със седалище и адрес на управление: гр.

София, район Витоша, ул. „Околовръстен път“ № 260, в качеството му на правоприменник на "БНП Париба Пърсънъл Файненс“ С.А" чрез „БНП Париба Пърсънъл Файненс“ С.А клон България, ЕИК 204915054 против А. А. А., ЕГН *****, с адрес ***, положителни установителни иски, че А. А. А. дължи на ищеца сумата от **293,68 лв.** /двеста деветдесет и три лева и шестдесет и осем ст./ незаплатена главница във връзка по договор за кредит, издаване и ползване на кредитна карта № CARD17522820 от 13.12.2019 г. сключен от длъжника с БНП Париба Пърсънъл Файненс С. А., клон България, ведно със законна лихва от 29.04.2022 г. /датата на подаване на заявлението по чл. 410 ГПК/ до изплащане на вземането, за която сума е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК по ч. гр. д. № 621/2022 г. на РС Севлиево, като **ОТХВЪРЛЯ** предявения иск за главницата за разликата над сумата от **293,68 лв.** до пълния предявен размер от **311,22 лв.**/, както и **ОТХВЪРЛЯ** изцяло иска за сумата **23,59 лева** възнаградителна лихва за периода от 01.06.2021 г. до 07.10.2021 г. и изцяло иска за сумата **16,75 лева** мораторна лихва за периода от 05.10.2021 г. до 16.04.2022 г.

ОСЪЖДА А. А. А., ЕГН *****, да заплати на **Юробанк България“ АД**, ЕИК 000694749, със седалище и адрес на управление: гр. София, район Витоша, ул. „Околовръстен път“ № 260, в качеството му на правоприменник на "БНП Париба Пърсънъл Файненс“ С.А" чрез „БНП Париба Пърсънъл Файненс“ С.А клон България, ЕИК 204915054, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, сумата от **62,25 лв.** /шестдесет и два лева и двадесет и пет ст./ – разноси за заповедното производство и сумата **581 лв.** /петстотин осемдесет и един лева/ – разноси за исковото производство.

Решението подлежи на обжалване пред Окръжен съд - Габрово в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Севлиево: _____